

съвериѢтъ вратиѢ и влизъ пакъ чрезъ царскытъ дверы; преди него вървяты діаконътъ, носящъ Евангелето, и църковный служитель съ свѣтилникътъ. Тойзи обрядъ и

дѣтѣ — святытъ или царски двери; послѣ,—едиѢ *съвериѢ* вратъ и другъ — южнъ. На тъя дѣвери быватъ обыкновенно исписани *ангели* за припомнюваніе чѣтѣ служать особенно на діаконътъ и на клирицитѣ за исполненіе на службѣтъ имъ, и чѣтіи представляватъ въ алтаря служащытѣ предъ божійтѣ престолъ ангели. Царскитѣ двери съ определены особенно за священника, даже и діаконътъ не минува презъ тѣхъ освѣнъ когато исполнява тържественны нѣкои обряды.